

114. Lilla Alfred

1. Så långt från högsta Alperna
man kring Italien kunde se
fanns ingen, ingen riddare
så glad som lille Alfred
2. Han sjöng och log av hjärtans grund,
han lekte bort var dagens stund
och sov om natten knappt en blund
- Så glad var lilla Alfred
3. En dag på alpens högsta lopp,
då solen kom ur havet opp,
steg Alfred sjungande hopp, hopp,
och såg sig kring i världen
4. Och såg i dalens djupa sköt
en flicka menlös, täck och söt,
som blomma efter blomma bröt
och band sen vackra kransar
5. Han tog ett skutt - och så ett hopp
och flux från alpens högsta topp
i kärleks muntraste galopp
han störta ned i dalen
6. Men ack, hon fanns ej längre där
Hon var försvunnen - han så kär!
Då komma tårar och besvär
och Alfred sjöng ej mera